

Tizenötödik menet

Ti régi férfiak,
apáink,
még a háború előtt születtetek,
állati nyomorba,
a rossz pálinkák és fogatlan apák közé,
erős és hangos apák udvarára,
áporodott szagú anyák,
gőzölgő és kiszámíthatatlan anyák
nehéz levegőjű konyháiba,
kukorica és krumpli,
görhe és ganca,
sült tök és főtt répa,
kenyér, haja, béle, háromféle
került az asztalra,
bujkálás a szalmakazalban volt a játékokot,
a földeken maradt szárkúpok nyirkos sátrában,
átkelés az összepántolt fateknőben a megduzzadt kanálison,
dohányt csempészték a testetekre kötve,
folyóba dobták a kiskutyáitokat,
akiknek még tegnap örültetek,
a mázolt padlón tettétek meg első lépéseiteket,
anyátok szoknyája alá bújtatok részeg apátok elől,
tírátok várt a civilizációs fordulat,
hogy csak akkor verjete meg bennünket,
ha megérdemeljük,
meg kellett tanulnotok,
hogy ne üssétek meg az anyánkat,
ballonkabátot viselni és nyakkendőt kötni,

megtanulni, hogy konzervatív,
hogy elektromágneses, pozitív meg negatív,
világbéke, termelőeszközök, öngazgatású szocializmus,
el nem kötelezettek, Makariosz, Kuba, Kennedy,
bevezetni az áramot, a vizet, mélyre ásni a vízaknát,
és novemberben betakarni a vízórát meg a csöveket,
vasbetont önteni, három az egyhez, négy az egyhez, hányszor locsolni,
kivilágítani a lovas kocsit, a jobbkez-szabályt,
levizsgázni motorra, autóra, megfelelően rögzíteni a pótkocsit,
átadni a tejet a szövetkezetben, higiénikus, zsírtartalom,
nektek kellett eladni az utolsó lovat.

Megtanultatok, hogy mi az a rádió,
bemondta, hogy véget ért a háború,
megtanultatok filmet nézni,
televíziót vettetek, és elhittétek,
hogy most már a valóságot mutatja.
Aztán szidtatok, hogy hazudik,
a fülünk hallatára gyaláztatok a bemondót,
aztán elhallgattatok, aztán anyánk azt mondta,
hogy ne is figyeljünk oda, apátok sokat ivott.

Ti régi férfiak,
apáink,
kérges tenyerűek,
eres kezűek,
vastag ujjaitokkal
megsodrok most egy cigarettát,
és elszívom az emléketekre.

Még nem dőlt el,
folyamatosan tart,
még nem szólt a gong,
még folyik az utolsó menet,
még lehet vitatni a füsttől alig
látszó képernyő előtt,
Ali vagy Frazier,
Frazier vagy Ali,
ki győz, ki nyer,
még tart a tizenötödik menet,

Clay vagy Frazier,
Frazier vagy Clay.
Magsodrom ezt a cigarettát,
ti régi férfiak, apáink,
vegyétek szép, férfias kezetekbe,
kérges tenyeretekbe az öngyújtót,
vastag ujjaitok közé a cigarettát,
emeljétek az ajkatokhoz eres kezeitekkel,
gyűjtsatok rá,
szívjátok mélyre,
ez az utolsó cigaretta kitart,
amíg tart ez a menet,
amíg meg nem szólal a gong,
tüdőzzétek le bátran,
hiszen erősek vagytok,
erőtök teljében,
negyvenéves, érett férfiak,
a tenyeretekbe ültetve
fölemeltek minket a magasba,
vidám a tekintetetek,
anyáink megdörzsölik libabőrös karjaikat,
mikor rájuk pillantotok
a füsttől csillogó, összecsípett szemmel,
tüdőzzétek le, és fújjátok ki
a dúsan gomolygó füstöt az orrotokon.
Clay vagy Frazier,
mit számít, hogy mikor kell kelni,
Frazier vagy Clay,
hosszú az éjszaka,
alszotok pár órát,
mint máskor is, annyiszor,
aztán dolgoztok hajnaltól estig,
mint a barom,
de most még tart a meccs,
az arcotok beszíva tüdőzzétek mélyre
az isteni füstöt,
messze még a tüdőrák,
messze a koszorúér-elzáródás,
az agyvérzés,
most még mind fiatalok vagytok,

a legszebb korban,
gyermekeitek ott vannak körülöttetek,
fölnéznek rátok,
most ég bele csodálatos emlékezetükbe
arcotok, kezetek, borízű hangotok,
Frazier vagy Clay,
Ali vagy Frazier,
mindjárt kezdődik a tizenötödik menet,
sosem ér véget
ez az örökkön tartó viadal.

